

Arrest

nr. 176 070 van 11 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 26 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DONCK, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in X in het jaar 1988. In 1994 verhuisde u naar Labado waar u moest wegvlugten op 10 mei 2004 nadat Labado aangevallen werd en afgebrand. U werd gewond bij deze aanval en u werd meegenomen naar het ziekenhuis in Nyala waar u 5 maanden verbleef en daarna naar het Kalma vluchtelingenkamp in de omgeving van Nyala ging. Op het einde van 2004 werd u in het Kalma kamp opgepakt door de Soedanese veiligheidsdiensten die u meenamen naar hun kantoor en zeven dagen lang martelden tot u zei dat u akkoord ging om voor hen informatie in te winnen over de rebellenbeweging JEM.

U werd vrijgelaten maar 15 dagen later opnieuw opgepakt omdat de veiligheidsdiensten u wilden ondervragen over een aanval op het kamp waarbij een wagen werd gebruikt. U had deze aanval echter niet zien gebeuren maar u zat 20 dagen in gevangenis waar de veiligheidsdiensten u ondervroegen en martelden. Na 20 dagen ging u dan naar het dorp Majuk om u daar te verbergen. De veiligheidsdiensten kwamen echter ook naar Majuk met een foto van iemand van het JEM en vroegen aan u wie deze persoon was. U zei dat u deze persoon niet kende maar de agenten van de veiligheidsdiensten geloofden u niet en begonnen u te slaan, waarna u ze terug meenamen naar hun basis. U werd daar gedurende een maand vastgehouden en mishandeld waarna ze u vrijlieten omdat u bijna ging sterven. Toen u daarna terugkeerde naar het vluchtelingenkamp in Kalma zeiden de andere bewoners van het kamp tegen u dat u een spion van de regering was. Na uw eerste arrestatie door de veiligheidsdiensten was de sheik van het kamp u ook al komen zeggen dat er mensen van het JEM op zoek naar u waren omdat ze u beschuldigden een spion van de regering te zijn. U besloot toen om het Kalma kamp te verlaten. U vertrok dan om in het dorp Jebel Kutman te verblijven en toen u op 20 november 2012 naar het kamp in Kalma terugkeerde om er uw familie te bezoeken werd u opnieuw gearresteerd door de veiligheidsdiensten. Na twee dagen opsluiting slaagde u erin te ontsnappen toen u zich buiten de gevangenis bevond om de toiletten schoon te maken en u ongezien over een muur kon springen. U ging dan naar Nyala naar een nonkel van u die u in contact bracht met een smokkelaar die u naar Libië kon brengen. U vertrok in Nyala in de wagen van de smokkelaar op 23 november 2012 waarna u na 10 dagen in Libië aankwam. U werd er aan de grens opgepakt en u werd opgesloten in een Libische gevangenis waar u een jaar en drie maanden bleef. U werd dan vrijgekocht uit de gevangenis door een Libische landbouwer voor wie u een jaar en twee maanden werkte door voor zijn dieren te zorgen. Uw wonden aan uw hand, die u opliep tijdens de aanval op Labado in mei 2004, gingen terug open toen en de landbouwer voor wie u werkte zei dat hij u ging terugsturen naar de gevangenis en een andere persoon ging halen. Hij vroeg u dan wat uw probleem eigenlijk was en u legde hem uit wat er u overkomen was en u toonde hem uw documenten van het vluchtelingenkamp in Darfoer en vertelde de man dat er aan u verteld werd dat u met deze documenten om hulp moest vragen. De man zei u dat hij u niet kon helpen maar dat hij u wel in contact kon brengen met een smokkelaar. Hij nam u mee naar de kust in Libië en bracht u in contact met een smokkelaar en betaalde deze smokkelaar ook voor u. Na drie dagen vertrok u dan in een boot waarna u aan land kwam en opgevangen werd door de politie. 's Nachts volgde u andere mensen die vertrokken en u volgde hen tot u in België aankwam op 2 juni 2015 en er de volgende dag asiel aanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde een lid te zijn van de Gimir stam (zie gehoorverslag CGVS p.5) en in 1994 naar Labado verhuisd te zijn waar u wegvluchtte toen er een aanval op uw dorp plaatsvond op 10 mei 2004 waarbij Labado gebombardeerd en afgebrand werd (zie gehoorverslag CGVS p.4 & 25). U ging dan meteen naar het vluchtelingenkamp in Kalma waar u dezelfde dag nog geregistreerd werd. U verklaarde dat Labado toen afgebrand werd en niemand in Labado bleef, iedereen ging naar de vluchtelingenkampen (zie gehoorverslag CGVS p.25). Er werd u tijdens uw gehoor op het CGVS ook gevraagd of u iets wist over een aanval op Labado in december 2004 waarop u zei dat de aanval plaatsvond op 10 mei 2004 (zie gehoorverslag CGVS p.25).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Labado aangevallen werd op 16 en 17 december 2004 waarbij het gebombardeerd werd door de Soedanese luchtmacht en aangevallen werd door Janjaweed milities en troepen van het Soedanese leger. De bevolking van Labado vluchtte daarna weg uit Labado, onder andere naar het Kalma vluchtelingenkamp. Deze informatie is dus duidelijk tegenstrijdig met uw verklaringen over de aanval op Labado, die volgens u op 10 mei 2004 plaatsvond waarna Labado afgebrand werd en iedereen daar wegvluchtte volgens u.

U verklaarde ook dat Labado aangevallen werd omdat er mensen van het JEM een basis hadden in de omgeving van Labado (zie gehoorverslag CGVS p.22-23). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Labado aangevallen werd door het Soedanese leger en de Janjaweed omdat er zich SLA (Sudans Liberation Army) troepen in Labado bevonden. Opnieuw moet dus vastgesteld worden dat uw verklaringen over de aanval op Labado niet overeenstemmen met de informatie over deze aanval.

U legde ook documenten neer van het vluchtelingenkamp in Kalma (zie "displacement certificate in de groene map) waarop staat dat u op 10 mei 2004 zou aangekomen en geregistreerd zijn in het Kalma vluchtelingenkamp. De datum op dit document komt dus overeen met uw verklaringen over de aanval op Labado op 10 mei 2004 maar is dus ook tegenstrijdig met de informatie over de aanval op Labado waarover het CGVS beschikt.

U legde ook een medisch certificaat neer (zie groene map) waarin staat dat u problemen zou hebben met uw geheugen maar dit kan niet verklaren waarom u bleef beweren dat de aanval op Labado plaatsvond op 10 mei 2004. U had ook kunnen zeggen dat u zich niet meer herinnerde wanneer deze aanval precies plaatsvond in 2004 maar zowel tijdens uw interview bij DVZ (zie verklaring DVZ, persoonsgegevens, laatste adres in het land van herkomst) als tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u op 10 mei 2004 uit Labado vertrokken te zijn en u legde dus ook een document neer dat deze verklaring bevestigt, namelijk het document waarop staat dat u op 10 mei 2004 in het vluchtelingenkamp te Kalma zou aangekomen zijn.

Door uw verklaringen over de aanval op Labado die duidelijk tegenstrijdig zijn met de informatie over deze aanval kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u in Labado zou gewoond hebben en daar wegvluchtte nadat het werd aangevallen in 2004.

Bovendien kan over de 2 documenten van het Kalma vluchtelingenkamp die u neerlegde (zie groene map in het administratief dossier) ook opgemerkt worden dat ze er op het eerste gezicht erg nieuw en ongeschonden uitzien en dat terwijl u verklaarde dat u ze in 2004 kreeg en ze meenam van Soedan naar België. U verklaarde dat deze documenten (en uw geboorteakte die u ook neerlegde) er nog nieuw uitzagen omdat u ze in plastic bewaarde en toen u een jaar en drie maanden in de gevangenis in Libië zou gezeten hebben, zouden de bewakers daar deze documenten goed bewaard voor u hebben op een veilige plaats (zie gehoorverslag CGVS p.9). Deze verklaringen als uitleg voor het feit dat deze documenten, die meer dan 12 jaar oud zouden zijn en van Soedan met u meereisden naar Europa, er nog gloednieuw uitzien, kunnen allerm minst overtuigen. De Engelse tekst op deze twee documenten is ook bijna niet leesbaar door de vele fouten, zo wordt er onder andere naar de conventie van Genève verwezen, als "genive Agreement". Bovendien staat er op deze kaarten ook "Darfur province" terwijl Darfoer geen provincie is maar een regio, opgedeeld in 5 verschillende provincies (zie informatie in de blauwe map).

U verklaarde dat u lid zou zijn van de Gimir (Gimr, kimir) stam. Zowel op het gehoor bij DVZ als tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dat deze stam een Arabische stam zou zijn (zie verklaring DVZ, persoonsgegevens in het administratief dossier en gehoorverslag CGVS p.5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de Gimir stam als een Afrikaanse (niet-Arabische) stam beschouwd wordt in Darfoer. Toen u gevraagd werd of uw stam in Darfoer door de andere stammen en de regering ook als een Arabische stam beschouwd wordt, zei u dat jullie allemaal Soedanezen zijn, jullie een Arabische stam zijn en geen eigen dialect hebben. Er werd u dan opnieuw gevraagd of uw stam ook door de autoriteiten als Arabisch beschouwd wordt waarop u zei dat u de vraag niet begreep en u vroeg dan aan de PO of hij bedoelde dat alle Soedanezen Afrikaans zijn. Er werd u dan opnieuw gevraagd of uw stam ook door de autoriteiten als Arabisch beschouwd wordt in Darfoer, waarop u dan zei dat ze niets moeten zeggen en dat het niet zo is, Afrikaans of Arabisch. Toen er u dan gevraagd werd of men in Darfoer het verschil niet maakt tussen Arabische en Afrikaanse stammen zei u dat u de vraag niet begreep. U kon ook geen antwoord geven op de vraag of u een voorbeeld kon geven van een Afrikaanse stam in Darfoer omdat u de term Afrikaans niet begreep en evenmin kon u antwoord geven op de vraag om een voorbeeld te geven van een niet Arabische stam in Darfoer omdat u niet begreep wat met "niet Arabisch" bedoeld werd. **Er werd u dan uitgelegd dat dit een stam is die geen Arabische stam is waarop u dan het volgende zei: "dat hebben we niet, het zijn allemaal Arabieren"** (zie gehoorverslag CGVS p.5-6).

Later tijdens uw gehoor legde u uit dat in Darfoer **Arabische nomaden** bang zouden zijn dat het JEM hun dieren ging afpakken en bevestigde u daarna dat u het over **Arabische nomaden** had (zie gehoorverslag CGVS p.19). Toen er u dan gevraagd werd of er dan andere nomaden zijn in Darfoer, antwoordde u eerst niet op de vraag en zei u enkel: "ze zijn gekend in Darfoer". Toen de vraag u opnieuw gesteld werd zei u dat er geen andere nomaden zijn in Darfoer. Gevraagd waarom u dan Arabische nomaden zegt en niet gewoon nomaden, verklaarde u dat dit is hoe jullie het zeggen, dat het de terminologie is die jullie gebruiken. Er werd u dan opnieuw gevraagd of u het verschil tussen Afrikaanse en Arabische stammen in Darfoer kon uitleggen. U herhaalde twee keer de u gestelde vraag en de derde keer dat de vraag u gesteld werd zei u dan dat Soedan in Afrika is en dat het enkel een terminologie is en dat Arabieren niet Arabieren wil zeggen zoals in Irak, Syrië of Egypte.

Er werd u dan gevraagd of er in Darfoer stammen zijn die zeggen dat ze een Arabische stam zijn en stammen die zeggen dat ze een Afrikaanse stam zijn, waarop uw antwoord kort en duidelijk was: "Nee" (zie gehoorverslag CGVS).

Hoewel het conflict in Darfoer niet louter samengevat kan worden als een conflict tussen Afrikaanse (of niet Arabische) stammen en Arabische stammen gesteund door de regering in Khartoem, is de tegenstelling tussen de Afrikaanse stammen in Darfoer en de Arabische stammen wel een essentieel onderdeel van het conflict in Darfoer (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier).

Dat u verklaarde nog nooit gehoord te hebben van het feit dat in Darfoer sommige stammen zich als Afrikaanse stammen beschouwen en anderen als Arabische stammen doet dan ook volledig afbreuk aan uw verklaringen in Darfoer geboren te zijn of er ooit gewoond te hebben.

Zoals eerder al aangehaald verklaarde u dus dat de Gimir een Arabische stam zouden zijn terwijl er in de COI kan teruggevonden worden dat de Gimir als een Afrikaanse stam beschouwd worden. Er werd u ook gevraagd of de Gimir subclans hebben, waarop u de naam van uw clan en subclan gaf, "Tahran Mulu". U kon ook nog drie andere namen geven van subclans van de Gimir, namelijk: "Al Hussein", "Awlad Hamid" en "Misseria Ruk" (zie gehoorverslag CGVS p.6). Deze clans konden niet worden teruggevonden als clans van de Gimir stam in de beschikbare COI. De clan "Misseria ruk" (of misseriya Zuruk) kon teruggevonden worden als een clan van de Arabische stam Misseriya (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier). In deze informatie staat ook dat de Humr (humur / hamar), waarvan u verklaarde dat deze de etnie is van uw vrouw is (zie verklaring DVZ persoonsgegevens en gehoorverslag CGVS p.7) oorspronkelijk deel uitmaakten van de Misseria stam maar later als aparte stam beschouwd werden. Oorspronkelijk werden de Misseria Humer en de Misseria Zuruk als dezelfde stam beschouwd. Uw verklaring dat de "Misseria ruk" (misseria zuruk) een clan zouden zijn van de Gimir stemt dus niet overeen met deze informatie. Ook de clan Awlad Hamid kon in deze informatie teruggevonden worden als een clan van de Arabische Misseria stam, wat doet vermoeden dat u beter bekend bent met de Arabische Misseria-stam dan u laat uitschijnen.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kan er dus ook geen geloof gehecht worden noch aan uw verklaringen dat u lid zou zijn van de Gimir stam, noch dat u uit Darfoer afkomstig zou zijn. Bij ten gevolgen kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Darfoer door de Soedanese autoriteiten en door de rebellenbeweging JEM vervolgd zou worden. Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten van het Kalma vluchtelingenkamp die hierboven al kort besproken werden: deze veranderen de hierboven gedane vaststellingen niet aangezien deze documenten allerm minst een bewijs zijn van een verblijf in het Kalma vluchtelingenkamp daar ze gelijk waar door eender wie kunnen opgemaakt zijn.

Wat betreft uw geboorteakte: ook over deze kan opgemerkt worden dat ze er op het eerste zicht erg nieuw en ongeschonden uitziet voor een document uit 1998 dat u meenam van Soedan naar België. Bovendien bevat deze geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat documentenfraude vaak voorkomt in Soedan. Bijgevolg zijn dergelijke documenten niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Wat betreft de twee medische certificaten die u neerlegde:

Het medisch certificaat opgesteld door dokter A.B. beschrijft de letsels aan uw hand en buikstreek en de arts vermeldt dat deze littekens volgens u het gevolg zijn van martelingen door Soedanese rebellen nadat u weigerde met hen samen te werken. De arts baseert zich hier dus duidelijk enkel op uw verklaringen. Het is niet aan de arts om de geloofwaardigheid van deze verklaringen na te gaan. Bovendien kan hierover opgemerkt worden dat u, zowel tijdens uw interview op DVZ als tijdens uw gehoor op het CGVS, nooit vermeldde dat u gemarteld werd door Soedanese rebellen, u had het enkel over martelingen ondergaan door de Soedanese veiligheidsdiensten. Tijdens uw gehoor op het CGVS werd u nochtans de vraag gesteld welke problemen u had met (de rebellen van) het JEM in Soedan (zie vragenlijst CGVS in het administratief dossier en gehoorverslag CGVS p.16-17) waarbij u enkel aanhaalde dat ze u zouden beschuldigd hebben van samen te werken met de Soedanese autoriteiten.

Het medisch certificaat van dokter N.D. heeft het over uw 'subjectieve' letsels en verklaart dat u verklaarde problemen te hebben met uw geheugen, tijdelijk gedesoriënteerd te zijn, aanpassingsproblemen te hebben in uw centrum en zich in sociaal isolement te bevinden. Ook op dit certificaat wordt er vermeld dat deze problemen volgens u het gevolg zijn van martelingen door Soedanese rebellen. Ook dit certificaat - dat dus eigenlijk enkel melding maakt van uw eigen verklaringen over uw psychologische toestand, waarbij de arts niet aangeeft dat hij deze symptomen zelf zou hebben onderzocht of waargenomen - verandert de hierboven gedane vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet.

Bovendien kan er ook opgemerkt worden dat u tijdens uw gehoor op het CGVS, ondanks de door u verklaarde problemen met uw geheugen, in staat was om bijvoorbeeld in het beschrijven van uw reisweg (zie gehoorverslag CGVS p.9) meerdere precieze data en plaatsnamen te geven.

Wat betreft de foto's die u neerlegde waarop uw handletsel te zien is en littekens in uw buikstreek: deze tonen enkel aan dat u een letsel aan uw hand hebt en littekens in de buikstreek, die ook al door dokter Anne Bouillon beschreven werden en veranderen de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Gehoorverslag CGVS", "Rapport Amnesty International "Sudan At the mercy of killers - destruction of villages in Darfur" dd. 2 juli 2004", "Medisch attest Dr. H. dd. 19 mei 2016", "Medisch Attest Dr. B. dd. 3 augustus 2015", "Reisadvies Belgische Overheid inzake SOEDAN zoals geraadpleegd op 26 mei 2016", "Artikel Business Standard: "8 killed in attack on mosque in Sudan" dd. 24 mei 2016", "Transparency International - Corruption by country / territory - Sudan", "Transparency International: Corruption and anti-corruption in Sudan" en "Artikel NRC: "Oeganda schoffeert Strafhof met ontvangst Soedanese president" dd. 12 mei 2016".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 mei 2016 een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) *iuncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Verzoeker wijst erop dat hij "een analfabeet is die slechts naar school ging tot graad 3", dat hij "weldegelijk veel details (kan) geven omtrent de burgeroorlog in de regio DARFOER van 2003 tot op heden", dat hij de diverse stammen in Darfoer kan opnoemen, alsook hun dialecten, hun verschillen, de vluchtelingenkampen, de verschillende dorpen die gesitueerd zijn tussen Mujaheria en Labado, en de volledige naam van de president van Soedan.

Hij meent dat zijn verklaringen over de aanval op de stad Labado wordt bevestigd door "Rapport Amnesty International "Sudan At the mercy of killers - destruction of villages in Darfur" dd. 2 juli 2004".

Vervolgens benadrukt hij zijn medische problematiek. Hij voegt bij zijn verzoekschrift "Medisch attest Dr. H. dd. 19 mei 2016" waarin volgens hem bevestigd wordt dat "verzoeker over een zeer slecht geheugen beschikt, hetgeen verklaart dat hij op sommige vragen niet kan antwoorden of geen correcte data kan geven aangezien hij zich dit simpelweg niet kan herinneren".

Uit voornoemd attest blijkt volgens verzoeker tevens dat "verzoeker lijdt aan een majeure depressie, alsook mogelijks aan een post traumatische stress stoornis". In het "Medisch Attest Dr. B. dd. 3 augustus 2015" werden, aldus verzoeker, "talloze littekens van verzoeker medisch vastgesteld" hetgeen erop wijst dat verzoeker weldegelijk folteringen diende te ondergaan in zijn land van herkomst". Hij verwijst naar het "Algemeen ambtsbericht Sudan" van 23 juli 2015 waaruit zou blijken "dat Soedanezen risico lopen op willekeurige arrestaties en daarmee gepaard folteringen".

Aangaande de subsidiaire bescherming voert verzoeker een schending van de motivatieplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Hij klaagt aan dat de commissaris-generaal niet heeft gemotiveerd "waarom verzoeker niet in aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet". Hij voert aan dat zijn Soedanese nationaliteit niet in vraag wordt gesteld en gaat vervolgens in op de veiligheidssituatie in Soedan en Darfoer door te citeren uit "Reisadvies Belgische Overheid inzake SOEDAN zoals geraadpleegd op 26 mei 2016", "Artikel Business Standard: "8 killed in attack on mosque in Sudan" dd. 24 mei 2016", "Transparency International - Corruption by country / territory - Sudan", "Transparency International: Corruption and anti-corruption in Sudan" en "Artikel NRC: "Oeganda schoffeert Strafhof met ontvangst Soedanese president" dd. 12 mei 2016". Hij acht het "dan ook werkelijk absurd om te beweren dat verzoeker geen enkel risico loopt op ernstige schade bij terugleiding naar SOEDAN!"

De veiligheidssituatie in SOEDAN is immers uiterst precair en verzoeker loopt des te meer gevaar aangezien de Soedanese overheid hem geen bescherming kan/wil bieden en hij ernstige traumata heeft opgelopen in zijn land van herkomst.”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker het dossier terug te verzenden naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaarde in Soedan vervolgd te worden door de Soedanese autoriteiten en door de rebellenbeweging JEM. Hij gaf aan dat deze problemen ontstonden in het Kalma vluchtelingenkamp, waarnaar hij gevlucht zou zijn na de aanval op Labado.

2.4. Verzoeker maakt zijn vlucht uit Labado echter geenszins aannemelijk. Zo beweerde verzoeker dat de aanval op Labado plaatsvond op 10 mei 2004 met als reden dat er mensen van JEM een basis hadden in de omgeving van Labado (gehoor, p. 22-23), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Labado aangevallen werd op 16 en 17 december 2004 waarbij het gebombardeerd werd door de Soedanese luchtmacht en aangevallen door Janjaweed milities en troepen van het Soedanese leger, omdat er zich SLA-troepen zouden hebben bevonden. Het rapport waarnaar in het verzoekschrift verwezen wordt - *“Rapport Amnesty International “Sudan At the mercy of killers - destruction of villages in Darfur” dd. 2 juli 2004”* - handelt niet (specifiek) over de aanval te Labado en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling. Er kan aldus geenszins worden volgehouden dat verzoekers verklaringen dienaangaande bevestigd worden door objectieve informatie. Wel integendeel, de objectieve informatie toont aan dat verzoekers beweringen onjuist zijn.

De voorgelegde documenten van het Kalma vluchtelingenkamp kunnen verzoekers geloofwaardigheid niet herstellen. Vooreerst vermelden deze documenten dat verzoeker op 10 mei 2004 aankwam en geregistreerd werd in het vluchtelingenkamp, terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat de aanval pas op 16 en 17 december 2004 plaatsvond. Bovendien strookt deze registratiedatum evenmin met verzoekers eigen versie van de feiten, daar hij beweerde dat de aanval plaatsvond op 10 mei 2004, waarna hij eerst nog 5 maanden in een ziekenhuis te Nyala verbleef alvorens naar het Kalma vluchtelingenkamp te gaan. De authenticiteit en bewijswaarde van de documenten van het Kalma vluchtelingenkamp wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat deze stukken nieuw en ongeschonden zijn wat niet mogelijk is wanneer verzoeker deze beweerdelijk in 2004 kreeg en steeds bij zich hield toen hij meermaals werd opgepakt en mishandeld door de Soedanese autoriteiten, dus meenam naar Libië waar hij ze 15 maand op zak had in de gevangenis en 14 maand toen hij veehoeder was en voorts over de Middellandse Zee. Deze stukken zijn bovendien inhoudelijk (*"Darfur province"* staat, terwijl Darfur geen provincie is, zie (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier)) en vormelijk (slecht Engels) aangetast.

2.5. Ook aan verzoekers beweerde behoren tot de Gimir-stam wordt geen geloof gehecht. Zo verklaarde verzoeker meermaals dat deze stam een Arabische stam zou zijn (verklaring DVZ; gehoor, p. 5), wat niet strookt met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat de Gimir-stam als een Afrikaanse (niet-Arabische) stam beschouwd wordt in Darfoer. Gevraagd of er in Darfoer stammen zijn die zeggen dat ze een Arabische stam zijn en stammen die zeggen dat ze een Afrikaanse stam zijn, antwoordde verzoeker ontkennend (gehoor, p. 19). Uit verzoekers verklaringen blijkt aldus dat verzoeker nog nooit gehoord heeft van het feit dat in Darfoer sommige stammen zich als Afrikaanse stammen beschouwen en anderen als Arabische stammen, wat zijn beweerde afkomst uit Darfoer geheel ondermijnt, gezien de tegenstelling tussen de Afrikaanse stammen in Darfoer en de Arabische stammen een essentieel onderdeel van het conflict in Darfoer is. Voorts bleek verzoeker onwetend over de subclans van de Gimir. Hij noemde *"Tahrán Mulu"*, zijn eigen beweerde subclan, *"Al Hussein"*, *"Awlad Hamid"* en *"Misseria Ruk"* (gehoor, p. 6). De clans *"Misseria ruk"* en *"Awlad Hamid"* zijn echter subclans van de Arabische stam Misseria. Ook de Humr, de etnie van verzoekers vrouw (verklaring DVZ; gehoor, p. 7), maakte oorspronkelijk deel uit van de Misseria stam. Dat verzoeker niet eens wist dat zijn eigen clan een Afrikaanse clan is en de subclans ervan niet correct kon geven, terwijl hij wel verschillende subclans van de Arabische stam Misseria kon opnoemen, tevens de stam waartoe de etnie van zijn vrouw vroeger behoorde, bevestigt het leugenachtig karakter van verzoekers verklaringen.

2.6. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vlucht uit Labado en zijn daaropvolgend verblijf in het Kalma vluchtelingenkamp, toont verzoeker niet aan waar hij dan wel verbleven zou hebben.

2.7. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker *"een analfabeet is die slechts naar school ging tot graad 3"*, benadrukt de Raad dat de feiten zoals verzoekers aangebracht geen schoolse kennis vereisen maar enkel ervaren kennis. De voornoemde flagrante onwetendheden en fouten over verzoekers herkomst loochenen wel degelijk zijn beweerde regio van herkomst. Het is niet aannemelijk is dat verzoeker bovendien wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven - zoals zijn reisweg, bepaalde data en plaatsnamen, en zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, de verschillende dorpen die gesitueerd zijn tussen Mujaheria en Labado en de volledige naam van de president van Soedan - maar dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals zijn levensloop, zijn eigen clan en de clans in zijn regio -. Dit ondergraaft verzoekers herkomst. De stelling in het verzoekschrift dat verzoekers onwetendheid en fouten te wijten zijn aan zijn ongeschoold profiel, kan, gelet op het voorgaande, dan ook niet worden weerhouden, temeer gezien een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven nu de medische stukken enkel worden opgemaakt op basis van verzoekers verklaringen.

2.8. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een *"Medisch attest Dr. H. dd. 19 mei 2016"*, waarin volgens hem bevestigd wordt dat *"verzoeker over een zeer slecht geheugen beschikt, hetgeen verklaart dat hij op sommige vragen niet kan antwoorden of geen correcte data kan geven aangezien hij zich dit simpelweg niet kan herinneren"*. Uit de bewoordingen van het attest blijkt echter geenszins dat er een objectief neuro-psychologisch onderzoek heeft plaatsgevonden.

Integendeel, het attest blijkt voorzichtig opgesteld louter nu dit louter gebeurde op basis van verzoekers verklaringen (*"beweert weinig energie te hebben"*, *"Taalvaardigheid: zou nog goed zijn"*, *"Genot: zou zeer gering zijn"*, *"tremor zou zeer veel aanwezig zijn"*, *"Hartkloppingen: zou dit snel hebben als hij zich bedreigd voelt"*, *"Eetlust: weinig of geen honger (zou sedert de vermelde foltering en het overlijden van zijn vader gestart zijn - datum van overlijden van vader voor hem ongekend)"*). Ook het op het Commissariaat-generaal neergelegde medisch certificaat van dokter N.D. stelt enkel dat verzoeker verklaarde problemen te hebben met zijn geheugen, tijdelijk gedesoriënteerd te zijn, aanpassingsproblemen te hebben in het centrum en zich in sociaal isolement te bevinden. Bijgevolg blijkt uit deze attesten niet (objectief) dat verzoeker aan geheugenproblemen lijdt of dat hij omwille van psychologische problemen niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielpprocedure, noch dat de door hem voorgehouden problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn asielaanvraag. Bovendien bleek verzoeker wel in staat andere informatie correct weer te geven, zoals zijn reisweg, bepaalde plaatsnamen en data. Hij kon zich tevens wél minder voor de hand liggende informatie "herinneren", zoals de verschillende dorpen die gesitueerd zijn tussen Mujaheria en Labado en –niettemin zijn beweerdelijke ongeletterdheid- de volledige naam van de president van Soedan. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde onwetendheden onverkort blijven.

2.9. In het verzoekschrift wordt nog gewezen op het *"Medisch attest Dr. H. dd. 19 mei 2016"*, waarin gesteld zou worden dat *"verzoeker lijdt aan een majeure depressie, alsook mogelijks aan een post traumatische stress stoornis"*, en het *"Medisch Attest Dr. B. dd. 3 augustus 2015"*, waarin *"tallose littekens van verzoeker medisch (werden) vastgesteld hetgeen erop wijst dat verzoeker weldegelijk foltering diende te ondergaan in zijn land van herkomst"*. De Raad benadrukt dat een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens kan hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar dat een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004). Dergelijke medische attesten hebben dan ook enkel een ondersteunende werking heeft, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten.

Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. De verwijzing in het verzoekschrift naar het *"Algemeen ambtsbericht Sudan"* van 23 juli 2015, waaruit zou blijken *"dat Soedanezen risico lopen op willekeurige arrestaties en daarmee gepaard foltering"*, kan de oorzaak van de geattesteerde littekens en vermelde psychologische problemen evenmin aantonen, daar een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker zelf in zijn land van herkomst werkelijk werd bedreigd en vervolgd.

Verzoeker maakt zijn afkomst uit Labado, Darfoer, en zijn Gimir-etnie niet aannemelijk. Bijgevolg zijn ook de problemen die hij zou hebben gekend in het Kalma vluchtelingenkamp, waarnaar hij gevlucht zou zijn na de aanval op Labado, onaannemelijk. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker aldaar werd aangehouden en gefolterd.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.12. In het verzoeker wordt aangeklaagd dat de commissaris-generaal niet heeft gemotiveerd *"waarom verzoeker niet in aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet"*.

Hij voert aan dat zijn Soedanese nationaliteit niet in vraag wordt gesteld en gaat vervolgens in op de veiligheidssituatie in Soedan en Darfoer door te citeren uit *"Reisadvies Belgische Overheid inzake SOEDAN zoals geraadpleegd op 26 mei 2016"*, *"Artikel Business Standard: '8 killed in attack on mosque in Sudan' dd. 24 mei 2016"*, *"Transparency International - Corruption by country / territory - Sudan"*, *"Transparency International: Corruption and anti-corruption in Sudan"* en *"Artikel NRC: 'Oeganda schoffeert Strafhof met ontvangst Soedanese president' dd. 12 mei 2016"*. Hij acht het *"dan ook werkelijk absurd om te beweren dat verzoeker geen enkel risico loopt op ernstige schade bij terugleiding naar SOEDAN! De veiligheidssituatie in SOEDAN is immers uiterst precair en verzoeker loopt des te meer gevaar aangezien de Soedanese overheid hem geen bescherming kan/wil bieden en hij ernstige traumata heeft opgelopen in zijn land van herkomst."*

2.13. Gelet dat verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Darfoer, Soedan niet aantoont, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in deze regio.

2.14. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, regio niet volstaan. De verwijzingen naar mensenrechtenrapporten in het verzoekschrift zijn bovendien slechts algemeen. De Raad erkent dat er in Soedan sprake is van oorlogsretoriek met ernstige spanningen en grensconflicten, doch er kan niet gesteld worden dat deze over het hele grondgebied het niveau bereiken van een intern of internationaal gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Verzoeker toont niet aan middels concrete objectieve informatie dat er momenteel in het hele land sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven op de persoon van een burger. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.15. Het is bovendien in de eerste plaats aan verzoekende partij om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land of regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekende partij voor zijn komst naar België te speculeren, noch of verzoekende partij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is – in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer verzoekende partij op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-gehoor en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.16. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK